

[Arbejds- og Socialministeren.]

saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 171 af 13. April 1938 og Lov Nr. 32 af 8. Februar 1939.

Forslaget gaar ud paa at udvide Omraadet for de Erhvervs sygdomme, der kan begrunde Krav paa Erstatning. Ulykkesforsikringsloven af 1933 medtog i sin oprindelige Skikkelse Erhvervs sygdomme i begrænset Omfang under Forsikringen, i det væsentlige i Overensstemmelse med den paa Arbejdskonferencen i Genève i 1925 vedtagne Konvention. Ved Lov af 13. April 1938 og Lov af 8. Februar 1939 udvidedes Forsikringen til at omfatte flere Lidelser og flere Virksomheder — dels paa Grundlag af de Erfaringer, der da var høstet siden 1933-Lovens Ikrafttræden, dels paa Grundlag af den paa Arbejdskonferencen i 1934 foretagne Revision af den nævnte Konvention.

I de Aar, der siden er forløbet, har det vist sig, at der er Trang til en Udvidelse af Lovens Omraade for Erhvervs sygdomme. Dette er navnlig kommet frem i de sidste Aar under Krigen, hvor krigsprægede Arbejdsprocesser, herunder Beskæftigelse i Forbindelse med Erstatningsstoffer, har kunnet medføre Lidelser, som man ikke tidligere havde regnet med.

Det foreliggende Forslag, der er udarbejdet af Direktoratet for Ulykkesforsikringen og er tiltraadt enstemmigt af Ulykkesforsikringsraadet, henfører under Forsikringen de Erstatningsstoffer, om hvis Anvendelse og Virkninger man mener at have tilstrækkelige Erfaringer. Endvidere medtager Forslaget kroniske Kulilteforgiftninger. Akutte Kulilteforgiftninger omfattes allerede af Loven i dens nuværende Skikkelse, men kroniske Forgiftninger har ikke hidtil været medtaget. Disse Forgiftninger kan navnlig opstaa under Arbejde med Motorer, der drives ved Gengas, hvad der jo under Krigen har været meget almindeligt for Motorkøretøjer, men kan f. Eks. ogsaa opstaa ved Anvendelse af Benzin eller ved Arbejde med Opfyring i Centralvarmeanlæg.

Selv om de foreslaaede Bestemmelser vil kunne have nogen Betydning for fremtidige Forhold, har de det dog navnlig med Hensblik paa allerede indtrufne Tilfælde; og da det maa anses for rimeligt, at de Arbejdere, der under Krigen har paadraget sig Sygdomme, som efter den gældende Lov ikke berettiger til Erstatning, nu faar Adgang til Erstatning, er det foreslaet at give Lovens Bestemmelser om Erstatning for Lidelser, der er opstaaet ved Paavirkning af Erstatningsstoffer, og for kroniske Kulilte-

forgiftninger tilbagevirkende Kraft til 1. Oktober 1943. Denne Dato er valgt, fordi der omtrent ved den Tid forelaa et Udkast til et Lovforslag, men det blev ikke gennemført, da Lovgivningsmagten jo dengang var ophørt at fungere, og Ministeriet fandt, at Ændringerne, om hvilke der i øvrigt dengang heller ikke var Enighed mellem Parterne, var for betydningsfulde til, at de kunde gennemføres ved Lovanordning. Efter Besættelsens Ophør har Fremsættelsen af Lovforslaget beroet paa Forhandlinger om visse Ændringer i det oprindelige Forslag, som de seneste Erfaringer har givet Anledning til.

Foruden de nævnte Ændringer, der særlig er betinget af Ønsket om at inddrage krigsprægede Arbejdsprocesser under Forsikringen, omfatter Forslaget ogsaa andre Ændringer, som det efter Erfaringerne i de senere Aar har vist sig ønskeligt at gennemføre.

Saaledes er samtlige Huds sygdomme, som er bevirket af Stoffer, der kan fremkalde Forgiftninger, som efter Loven kan begrunde Erstatning, nu medtaget under Forsikringen, da det maa anses for rimeligt, at ikke blot Forgiftninger, men ogsaa Huds sygdomme, der skyldes et bestemt Stof, giver Anledning til Erstatning, bl. a. paa Grund af de bevismæssige Tvivl, en Sondring vil kunne medføre.

Herudover er der foreslaet visse mindre Ændringer i den gældende Lov, som tilsigter at raade Bod paa enkelte Urimeligheder, som Loven har kunnet give Mulighed for.

Medens Forslaget i det hele betyder en Udvidelse af Omraadet for Forsikringen, er der dog en enkelt Indskrænkning i Forhold til tidligere. Det foreslaas nemlig, at kun kroniske og kronisk recidiverende Hudlidelser medtages under Forsikringen. Denne Ændring, som maa anses for nødvendig af bevismæssige Grunde, fører Loven tilbage til den Skikkelse, den havde før 1938.

De Udgifter, som Gennemførelsen af Lovforslaget vil medføre, kan ikke beregnes med blot nogenlunde Sikkerhed, men det maa antages, at de ikke vil blive betydelige. Udgifterne til Erstatninger for den allerede forløbne Tid maa bæres af Statskassen, da Forsikringsselskaberne jo ikke har haft Mulighed for at dække Udgifterne ved Præmieforhøjelser.

Idet jeg i øvrigt henviser til Bemærkningerne til Lovforslaget, skal jeg oplyse, at Lovforslaget er enstemmigt vedtaget i det høje Landsting efter en Udvalgsbehandling, og jeg anbefaler da dette lille Lovforslag til